

Կանաչ

1996 թ.
4 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ
2 ՈՐԵՔԱՆՑԻ
ԹԻՎ 85 (5072)

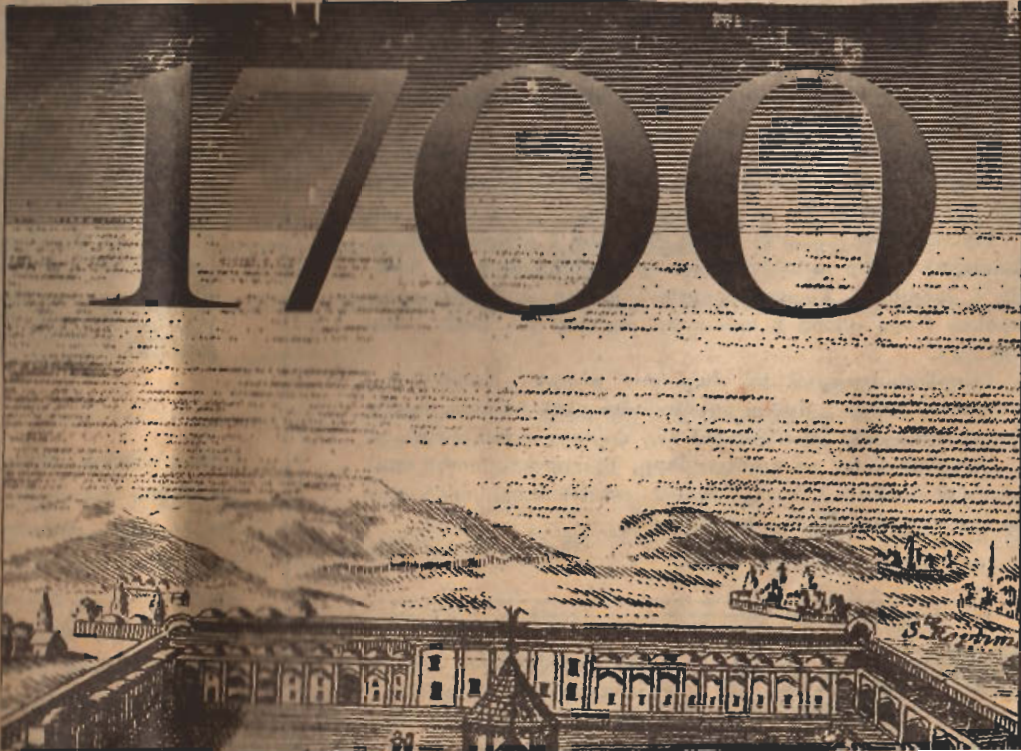
ԱՌԱՋԻԿԱՅ ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 8-ԻՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՒ Ս. ԷԶՄՒԱՅԵՆԻՄ ՏԵՐԻ ԿՈՒՆԵՆԱՅ ՍՐԲԱԼՈՅՍ ՄԻՒՈՒՆԻ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՉԵՌԱՍՐ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՌԱՋԻՆԻ

Միտոնը, որ ողիսի օրհնեն Ա. Էջմիածնի մեջ... քող դառնայ կեանքի մեջ բարգմանուող հոգեկան ու ազգային բարեօրոքին:

Այս նոր Միտոնին մեջն զգանք է սեանք՝ նմ մեր ողջ հայության հոգեկան վերանորոգումը, վերաքիւրեղացումը: Միտոնը... յոյսի ցոլ է, յոյսի արդ է, քայաասն է քողոր անոնց համար, որոնք ազգն ու հայրենիքը, եկեղեցին ու հաւաստը, լեզուն ու մտախոյրք ունին իրենց գոյութեան և կեանքին մեջ ընդելուզուած:

Քիստոնեկան դասնութեան երկրորդ հազարամեակի փակվան հանգրուանին վրայ ենք կանգնած: Եկեղեցական կանոնական աւանդութեամբ դիտուած՝ այս Միտոնօրհնէրը (սեպտեմբեր 8, 1996, ի Ա. Էջմիածին) 20-րդ դարու վերջին Միտոնօրհնէրը ողիսի ըլլայ՝ երրորդ հազարամեակի աւալոյսին բողմելով յարող Միտոնի օրհնութիւնը:

Եկէ այնդէս դասրասուլին, որ այս նորօրհնեալ Միտոնը դառնայ կեանքի Միտոն, նոր կեանքին, նորացող կեանքին, դայծառակերտուող կեանքին մեր հայրենիքին մեջ, մեր անկախ դիտականութեան ամրացման և զարգացման հեռանկարով, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի «Նորափետուր զարդարմանք» և ողջ հայութեան ու համայն Դայ եկեղեցոյ դայծառակերտութեան տեսիլով, ի Մայր Դայասան և ի ծագս աշխարհի:

Հայաստանի գրողների միության հրավերով իրանահայ մտավորականության հետ երևանում էր գանձում նաև Էդիկ Բաղդասարյանը: Նա տարիներ շարունակ պարսկերեն է թարգմանել հայոց պատմությանն ու

մշակույթին նվիրված տասնյակ գրքեր: Երբ նրան ներկայացրա «Կանչ» թերթի անունից, սիրահոժար ճամաձագնեց գրուցել ինձ հետ:

Էդիկ Գերմանիկը և Նրա հեղինակած 55 գրքերը

— Իմ գրական աշխատանքի է: Այսպես ցանկացա անվանել ինձ ի հիշատակ Հայոց Կիլիկյան թագավորության Գերմանիկե թաղաքի, որ Մարաշի երթմանի հայափունչ անունն էր:

Եվ ահա՛ ընտրեցի Գերմանիկ գրական աշխատանքը ինձ համար, երբ հրատարակության էի պատրաստում առաջին գիրքս՝ Եռևեռի պատմական

գործը կատարվել է իրանահայ գրողներ Դեի, Զորիկ Միրզայանի, Գաբրիել Խանենցի կողմից: Նաև պարսիկ գրող Ահմադ Սուրիզադեի է թարգմանություններ կատարել վերջին հարյուր տարվա մեր պոեզիայից: Ես կարևոր եմ համարում նաև ծանոթացումը պարսիկ ժողովրդին մեր պատմությանը և պոեզիային: Մեր

ես ձեռն, սույն Տոլստոյի րդ դասս

Հավի

Մի անտ Իր փշալ Ապրում Ապրում Պատավ Ազատվ Ազատվ Որս չգր Ջամբյու Պատող Ազատվ Պատավ Մի անտ Պատավ Եվ հաս

մար, երբ որևէ տարակուսանք էի պատրաստում առաջին գիրքս՝ Երևանի պետական համալսարանի հրատարակած «Հայ ժողովրդի պատմություն» հատորը: Անկեղծ ասած, պարսիկ ժողովրդի կողմից միշտ հետաքրքրություն կա դեպի իր հարևան հայերը: Բայց մեր նախորդ սերունդը քիչ գործ է կատարել այդ ուղղությամբ: «Հայ ժողովրդի պատմությունը», որ տպագրվեց 1981 թըր վականին, այնուհետև երեք հրատարակություն էս ունեցավ՝ ամեն անգամ շուրջ երեք հազար տպաքանակով: Այսօր դեռ մեծ է ընթերցող շրջանակների հետաքրքրությունը այդ գրքի նկատմամբ: Գրախանութներում ինձ միշտ հարցնում են՝ ե՞րբ է պատրաստվում չորրորդ հրատարակությունը: Մշակույթի մասին նյութերը կարևորելով՝ այնուհետև թարգմանեցի «Հայ մշակույթի գործիչները», «Հայերը», «Նոր Զուլայի գեղանկարչությունը»... Թվով 29 հատոր գիրք ունեմ արդեն հեղինակված ու թարգմանած հայրենի երկրի մշակույթի մասին: Այդ թվում՝ Նարեկացու «Մատյանը», մանկական մեկ գիրք՝ Աթաբեկ Խնկոյանի «Պապն ու շաղգամը», նաև մի ձեռնարկ՝ «Սովորեք հայերեն»: Եվ այս ամենը պարսկերեն լեզվով առաջին հրատարակություններ են:

— Գրողների միությունում հանդիպման ժամանակ Դուք ասացիք, որ նախկինում մեր դասական գրողներից թարգմանություններ եղել են՝ Դանիել Վարդան, Բաֆֆի...

— Այո՛: Դուք միշտ նկատեցիք, նախկինում մեր արևմտահայ և արևելահայ գրականությունից թարգմանություններ արվել են, և հիմնականում այդ

մուսուլման և պոեզի մշակույթին: Այդ նպատակով ես շուրջ 50 հեղինակներ եմ հեղինակել և հրատարակել պարսկական մամուլում:

— Դուք, անշուշտ, չեք մոռանում նաև ժամանակ ընթերցողին:

— Իհարկե, անպատճառ: Վերջին երկու տարվա ընթացքում Թեհրանում աշխուժություն եղավ նաև երեխաների համար: Հայաստանավարտ դոկտոր Ռուբեն Սարգսյանի ջանքերով ստեղծվել է նաև մի նոր՝ Իրանահայ ազգային և մշակութային միություն: Զորս-հինգ ամիս է արդեն՝ այն գործում է: Ինչպես «Բաֆֆի» միությունում, այնպես էլ այստեղ ես երեխաներին Հայոց պետության սերմագրերն եմ բաժանել և հատուկ դասաժամերին նրանց ավանդում եմ մեր ժողովրդի պատմությունն ու մշակույթը: Ինչ հինգ շաբաթին գրական ընտելծագործական խմբի պարասունքի օրն է:

Այո, ես նաև ստեղծագործում եմ և իմ աշխատանքային օրվա վերջին ժամը միշտ նվիրում եմ պոեզիային:

Զրույցի վերջում «Կանչի» ընթերցողներին ցանկանում եմ ասել, որ ես կոմպյուտերային տեխնիկայի մասնագետ եմ, և իմ հեղինակած 55 գրքերից քսանհինգը կոմպյուտերային տեխնիկային նվիրված գրականություն է: Նրանցից մեկը տեխնիկական բառարան է, որտեղ կոմպյուտերային տերմինների պարսկերեն թարգմանությունների մեծ մասը ես եմ առաջարկել, որ այժմ գործածության մեջ է:

Զրույցը վարեց՝ Մանիկ ԱճեմՅԱՆԸ

Խոսակց շատ լավ... — Այ, ես գիտեմ Այնտեղ որքան կա Ու պատույնը՝ հս Բայց պետեղ ես

Փաթիլ

Փաթիլները՝ վոր Իջնում են անընդ Երեխաներն ուր Զնեմարդիկ եմ 2

ԱՂԱՁԱՂ

Ժամիան 12 ս Ապրում է Թեհրան Սովորում է «Ար չին վարժարանում Ժամիա Աղաջ

Իմ սիրտը թեզ Երկար փնտրեց Ու գտավ,

Բարձրիկ, բարձր Սարբի մեջ՝ Անմահ կրակ Իմ Հայաստանի

Որ երազս է Ծշմարտություն